

ಶಿಕ್ಷಣ : ಸಂದರ್ಶನ

ಮಾರ್ಚ್ ೧೯ ಲಾಕ್‌ಫ್ಲೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ತ್ಯಾಗಾಸಿಕೆ ೧೦ (೧)

ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ: ಒಂದು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋಣ.

ದೇವಿದ್ ಕಾನ್‌ ಬರೊ ಅವರು, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ತ್ಯಾಗಾಸಿಕೆ ೧೦ (೧)

ದೇವಿದ್ ಕಾನ್‌ ಬರೊ ಅವರು, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ತ್ಯಾಗಾಸಿಕೆ ೧೦ (೧) ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಬರಕಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತೆಯ ವಿಷಯ, ಗಣರಾಜ್ಯಾದಿನ ಹಿಡಿದು ವರಿಸರದವರೆಗೆ ಹರಡಿದೆ. ಅವರು ಜಿಂದ್ಬು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರ ಶಾಲೆಯಾದ “ಖುಷಿ ವಾಲ್” ಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮನ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಮೇರಿ ಅವರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹತ್ತಿರದ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೇ ಆದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ನಿರ್ದಿಷಿಸಿದರು.

ಈಗ ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷದವರಿಂದ ಇಷ್ಟೆತ್ತಿಂದ ವರ್ಷ ವರ್ಷೋಮಾನದ ಇಷ್ಟೆತ್ತಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾಮಾನ್ಯ ತರಗತಿಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಾಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲೆತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಕೆಗಳಿಲ್ಲ. ವ್ಯತಿಯೋಂದು ಮಗು ತಿಳಿದು ಕೆಲೆತುಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನದೆ ಆದ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಕಲೆಕ ಎಂಬುದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವರೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಯಾಗಿದೆ.

ಇದರ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನು?

ದೇವಿದ್ ಕಾನ್‌ ಬರೊ ಅವರು ಭಾರತೀಯ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರಾಗಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಏರ್ಡಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟವರು ಮತ್ತು ಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯಾದ “ಚಾರ್ಗೆಟ್” ನ ಸಂಪಾದಕಿ ರೋನಾಲಿಂಡ್ ವಿಲ್ಸನ್.

ರೋ. ವಿ. : ದೇವಿದ್, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಾವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ನ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅಮೇರಿ ನಿಮಗೆ ಯುತ್ಪರೇಸಿ ಶಿಕ್ಷಣ ತಳ್ಳ ಮತ್ತು ಬರಕಾರರೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. “ನೀಲ್ ಬಾಗ್” ಶಾಲೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ಉಂಟಾದ ಪ್ರೇರಣೆ ಯಾವುದು?

ದೇ. ಹಾ.. ಅದು, ಭಾರತಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಭೇಟಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ರೇಖಾ ರಲ್ಲಿ ಆರ್. ಎ. ಎಫ್ ದ ವಾಯಿವಡೆಯಾದಿಗೆ ಬಂದೆ. ಆಗ ಭಾರತದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ಬಾಂಗಾಳುದೇಶದ ಚಿಪ್ಪಗೊಂಡಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ ನನ್ನ ರಜೆಯ ದಿನಗಳನ್ನು ನಾನು ಚಿಪ್ಪಗೊಂಡಿದ್ದ ಇಷ್ಟು ಮ್ಯಾಲಿ ದ್ವಿಂದಿಲ್ಲಿವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ದ್ವಿಂದಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಹಿಂದು ಮತ್ತು ಒಂದು ಮುಸಲಾಣಿರ ಮನಗಳಿರುವ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಯ ನಡುವೆ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಸ್ತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೀರಿನ ಮೂಲಕವೇ ಸಂಚಾರವಿತ್ತು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಿಸುವುದೇ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ದಾಳಿಯ ಸಂತರ ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಹಡೆದೆ. ರೇಖಾ ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದೆ ಮತ್ತು (ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು) ಮ್ಯಾಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಪ್ರೇರಣೆ ಆಗಿ

ಬೇರೆ ತುದಿಯಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಅನಂತರ ನಾನು ಮಂಡಿ ವ್ಯಾಲೀಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳರೆಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರೂಪಕನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ೧೯೪೯ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ನ್ನು ಸೇರಿದೆ ಮತ್ತು ೧೯೬೯ರಲ್ಲಿ ನನ್ನದೇ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ. ನಿರಿಳ್ಳೆಯಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು ಕಲಿಸುತ್ತೇ ಇದ್ದೇನೆ. ವ್ಯಾಧಮಿಕಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ಹಂತದಿಂದ ಸಾಕುತ್ತೋತ್ತರದ ಹಂತದರೆಗೂ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಕಲಿಸಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯ..

ರೋ. ಎಂ. : ಕಾಗಾದರೆ, ನೀವು ಶಾಲೆ ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ ಅದ್ಲು ಅಲ್ಲಿ ವ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಯಿ?

ದೇ. ಹಾ. : ಹೌದು. ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಲೆ ನಡೆಸುವುದೇ ನನ್ನ ವಿಚಾರವಾಗಿತ್ತು. ಸಹಕರಣಾರ್ಥಿ ನೀವು ಕಲ್ಪಿಸುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಇವಾನ್ ಇಲ್ಲಿಚ್, ಎ. ಎನ್. ನ್ಯೂಲ್ ಇತ್ಯಾದಿಯವರ ಎಲ್ಲರೇತೆಯ ಪ್ರಭಾವಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಶಾಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಶಾಲೆ ಅದಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿತ್ತು.

ರೋ. ಎಂ. : ಏಕೆಂದರೆ ಬಹುಂಳಿಯಾಗಿ ಇಂದಿನ ಶಾಲೆಗಳ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ದೇ. ಹಾ. : ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೌದು, ಅವುಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ.

ರೋ. ಎಂ. : ಕಾಗಾದರೆ ನೀವು ನೀಲ್ ಬಾಗ್ ಶುರು ಮಾಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ಈ ಯಾಂತ್ರ್ಯದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ಥಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದಿರಿ?

ದೇ. ಹಾ. : ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊದಲಿಗೆ, ನಿಮಗೂ ಹೊಡ ನ್ಯೂಲ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ - "ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಶಾಲೆಗಳೇಲ್ಲ ಕಾರಾಗ್ನಿಕೆಂಬೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಖಾಲಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅದು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ನಿಯಮವೂ ಇರಲಾರು. ನಿಯಮಗಳಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಒತ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವಿರಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಜಿಸಿದೆ. ನನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ರೋ. ಎಂ. : ಅದು ಎ. ಎನ್. ನ್ಯೂಲ್ ನ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ದೇ. ಹಾ. : ಹೌದು. ನಾನು ಎ. ಎನ್. ನ್ಯೂಲ್ ನ ಅನೇಕ ಮಾತ್ರಾಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅದು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ನಿಯಮವೂ ಇರಲಾರು. ನಿಯಮಗಳಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಒತ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವಿರಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಇರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಂತರ, ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳ ಪರ್ಯಾಪ್ತ ದೋಷಯುತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಮತ್ತು ಈ ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಜನಾತ್ಮಕವಾದ ವಯಸ್ಸು, ೧೧ / ೧೨ ನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ (ಎನ್. ಎನ್. ಎಲ್. ಸಿ.) ಪರಿಳ್ಳೆಯ ಒತ್ತುದಿಂದ ಪರ್ಯಾಪ್ತ ಅನೇಕ ಸ್ವಜನಾತ್ಮಕ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಪರಿಳ್ಳೆಯ ಒತ್ತುದಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಣ್ಣ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರೂಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಹೋಗಲು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮತ್ತು ಖಾಲಿಗಳಿಗಳಿಂದ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಖಾಲಿಗಳನ್ನು ಹಂತ, ತರಗತಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರೂಪಗಳಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಂತ, ವರ್ಷ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರೂಪಗಳಿಂದ ಇದರಿಂದ ಅಗುಂದ ಉಳಿದಂತಹ ವಿಭಾಗವು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಮತ್ತು ಖಾಲಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ರೋ. ವಿ. : ಆಗ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವ್ಯವಾಖ್ಯಾತೆ ಹೆಚ್ಚಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇ.ಹಾ.: ಅದು ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆತ್ತೆಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತರಗತಿಯನ್ನು ನಾನೊಬ್ಬನೆ ನಡೆಸಬಲ್ಲೇ. ಆದರೆ ಇತರ ಹಕ್ಕಿಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೊಲಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ರೋ. ವಿ. : ಕಾಗಾದರೆ, ಅದರ ಅರ್ಥ ನಿಷ್ಟು ಬೋಧನೆಯ ಸುಣಿಮಟ್ಟ ಬಹಳ ಎತ್ತರದ್ದು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ದೇ.ಹಾ.: ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ಎಂದರೆ ಯಾರು ಎಂಬ ನನ್ನ ಅಭಿವೃಷ್ಟಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಆತ ಕಲಿಸುವದೆನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ಮಗುವೂ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವ್ಯಾಸಂಗಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಷಿಸುವವನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ. ಆಗ ಮಗು ತಾನಾಗಿಯೇ ಕಲಿಯುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೇ ಜನರು ನನಗೆ, “ಅಯ್ಯಾ ನೋಡಯ್ಯಾ, ನಿನಗೆ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂದರೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಹೇಗೆ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನುತೋತ್ತರ ವರ್ತಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸಬಲ್ಲೇ?” ಎಂದು ಕೆಳಸ ಕಲಿಸುವುದಲ್ಲ; ಹೀಗೆ ಎಂದರೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡವನು ಮತ್ತು ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವವನು ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲೇಜೆನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎ. ಮಾಡಿದವನು ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳಿ ಹೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನಾಹಿಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎ. ಮಾಡಿದವನು ನಾಹಿತ್ಯ, ಇತಿಹಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಇವು ಯಾವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ದಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯದೆಂದರೆ ನಾವು ಮತ್ತು ಈ ಕಲಿಯುವಂತೆ ಮಾಡ ಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಕಲಿಸುವುದಲ್ಲ.

ರೋ. ವಿ. : ಈಗ ನೀವು ಶಾಲೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ನೀವು ಅದನ್ನು ನಿಯಮಗಳ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲದ ಶಾಲೆ ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸಿದ್ದಿರಿ. ಮತ್ತು ಈ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಾಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆವು ಇಲ್ಲಿ ಬರಲು ಅಷ್ಟಂತ ವೆಬ್ಲವಾದ ಆರ್ಕವೆಂಟ್ ಬೇಕಿತ್ತು. ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಏನು ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿರಬೇಕು.

ದೇ.ಹಾ.: ಹೌದು, ಮತ್ತು ಈ ಉತ್ಸಾಹ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಮತ್ತು ಈ ತಾನು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಯಾವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಬಹಳ ವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿದೆ. ವ್ಯಾಧಿಮಿಕವಾಗಿ ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ: ಅವರಿಗೆ ತಾನು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎನ್ನಿಸಬೇಕು, ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಜೆನ್ನಾರಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲವೇ? ನಮ್ಮುದು ಸ್ವಂತ ರಹಿತ ಶಾಲೆ. ನಾವು ಮತ್ತು ಇಗೆ ಅಂತ, ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗೆ ರೆಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮುಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲ, ಪದಕರ್ಗಳು, ರಿಬ್ಬನ್ ಗಳು ಬಹುಮಾನಗಳು ಇಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವ ಹರುಹನ್ನಂಬುಮಾಡಲು ನಮ್ಮುಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊನ ವಿಚಾರಗಳಿವೆ. ಅವರು ಅವಗಳ ಯಶಸ್ವಿನಿಂದ ಉತ್ಸಾಹಿತರಾದು ಎಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಶ್ರೇಣಿ ರಹಿತ, ವರ್ಗ ರಹಿತ, ತರಗತಿ ರಹಿತ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ಗಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಯಶಸ್ವಿ ಆತನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಿಯಲು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ. ಮೂರತ್ತೆಡು ಮತ್ತು ಗುಂಪು ಇದ್ದರೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ವಾರೆ ಮಾಡುವ ಗತಿ ತರಗತಿಯ ಶೇಕಡೆ ೧೦ /೧೦ ಮತ್ತು ಇಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿರಾನಂದವಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ಮತ್ತು ಇಗೆ ವೇಗಗತಿಯಿದ್ದೂ ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿಭಾವಂತ ಮತ್ತು ಇಗೆ ನಿರಾನಗತಿಯಿದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರಾನ ಗತಿಯವರು ಏನೂ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಭಾವಂತರು ನಿರಾಶೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ವೃತ್ತಿಭಾವಂತರು ಆಗಿ ಗೃಹಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ವುನರಾವತ್ತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

ನಾವು ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತೀಭಾವಂತೆ ಮಗು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಓದನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬಹುದು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಓದನ್ನು ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ. ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಕಲಿಯಲು ಕಷ್ಟ ಹಡುವ ಬೇರೊಂದು ಮಗು ಕಲಿಯಲು ಒಂದೂವರೆ, ಎರಡು ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ಬಹುದು. ಅದ್ದರಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ಮಗು ಕೂಡ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವಂತಹ ಶಾಲೆ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿವೃತ್ಯಾಯಿ. ಅದರ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಇತರರಿಗಿಂತ ವ್ಯತೀಭಾವಂತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ್ಲ. ನೆಕ್ಜವಾಗಿಯೇ ಕೆಲವರು ವ್ಯತೀಭಾವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ರೋ.ವಿ.: “ಅದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದಧ್ಯ ಮತ್ತು ಕೂಡಲೇ ಬಳಕೆಗೆ ಬರುವುದಾದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕರೆಯಲ್ಲಿದೇ ಎಂಬಂತಹ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ವ್ಯೇರಣೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿಶ್ಲೇಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲವೇ?

ದೇ.ಹಾ.: ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯಂತು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಡೆಯುವವರೆಗೆ ಅದು ಎಪ್ಪು ಉಪಯುಕ್ತವೆನ್ನುವುದು ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯವನಿಗೆ “ನೋಡು ಶಿಕ್ಷಣ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದು” ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಂದ ಯಾವ ಉಪಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲ. “ನಾನು ಎನ್ನೋ.ಎನ್ನೋ.ಎಲ್ಲೋ.ಸಿ.

ವಾಸಾದರೆ ನನಗೆ ಸರಕಾರಿ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸೇವಕನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಮಾತ್ರ ಆತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅದು ಶಿಕ್ಷಣವಲ್ಲ: ಅದು ಒಂದು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಗದ, ಸರ್ಕಿಫಿಕೇಟ್ ಅಷ್ಟೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಹಡೆಯಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ನಿಜವಾದ ಮಹತ್ವ ಅರಿಯಲಾರೆ.

ರೋ. ವಿ.: **ಕಾಗಾದರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇವಲ ಅನಂದಿಸುವ ಹಾಗ್ಗೆ ಸವಾರಿರಬೇಕು.**

ದೇ. ಹಾ.: ಖಚಿತವಾಗಿಯೂ. ಮಗು ಅದನ್ನು ಇಷ್ಟಷಿಡಬೇಕಾದಧ್ಯ ಮೊದಲನೆ ಸೋದಾನ, ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಇಷ್ಟಷಿಡುತ್ತಾರೆ ಕೂಡ, ಅವರಲ್ಲಿ ಅವಾರಾದ ಕುತೂಹಲವಿಯತ್ತದೆ, ಅವರು ಕ್ರೀಡೆ, ಆಟ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಷಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಲತೆಯಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಅವರು ಅಷ್ಟಾಯಿಮಾನವಾದ ಕೊಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದು ಹಾಗೆಯೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ರೋ. ವಿ.: **ಹಳ್ಳಾ.ಆದರೆ ಅವರು ದೃಷ್ಟಿ ಶ್ರಮದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನ. ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವನಿರ್ಮಿತ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ ಇತ್ತೇ? ಅವರಿಗೆ ಅವರ ತರಗತಿಯ ರಚ್ಯದ ಕೇರೆ ಕಷಣಿಕೆಯಿಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿರಲ್ಪಾರ?**

ದೇ. ಹಾ.: ಒಹ್, ಹೌದು ಅವರಧ್ಯ ಒಂದು ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ನಾಕ್ಕು ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ತರಗತಿಗೆ ಬರಬಹುದು ಅಥವಾ ಬಿಡಬಹುದು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ರೀತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಕರ್ತಮ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದರು. ಆದರೆ ಅದು ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣದ ನಾಮಾನ್ಯವಾದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹರ್ಯಕ್ರಮ ಬಹಳ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆ ತೆಲುಗು, ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ದ್ವಿಭಾಷಿಗಳಾಗಿ (ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗಳಾಗಿ) ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಲೋಚನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲದರೊಂದಿಗೆ ಗಣತೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಪರಿಸರ ಅಧ್ಯಯನ, ಕಲೆ, ಕರಕುಶಲಕಲೆ, ಕುಂಭಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮರಗೆಲನ ಎಲ್ಲವೂ ನೇರಿ ಅವರ ಹರ್ಯಕ್ರಮ ಬಹಳ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ.

ರೋ.ವಿ.: **ಅವರ ಹರ್ಯಕ್ರಮ ಏನಿರಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಹೇಗೆ ತೀವ್ರಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ?**

ದೇ.ಹಾ.: ಓಹ್! ಶುದ್ಧ ಸ್ವೇಚ್ಛಯಿಂದ. ಎಲ್ಲ ಪರ್ಯಾಕ್ರಮಗಳು ಸ್ವೇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆ - ನಾವು ಜೀವನ ತತ್ವವನ್ನು (philosophy) ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮತ್ತು ಇಗೆ ಜೀವನ ತತ್ವ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಬೇರೆಯಾವುದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಜನರು ಇದನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸೌಂದರ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ, ಸಂಗೀತ ಅನ್ವಯವಿನುದ ರಲೆಯನ್ನೂ, ಚರ್ಚೆಯನ್ನೂ ನಡೆಸುವ ಬಗೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಇದೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತು ಇಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಆದರೆ ನೀವು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಾಲೆಯ ಪರ್ಯಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಕುಂಬಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವುಸಲ ಜನರು ಬಂದು ನೋಡಿ,” ಆಹಾ! ಬಹಳ ಜಂದ. ಮತ್ತು ಇಗೆ ನೀವು ಕುಂಬಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನೋಹಾಯಿಕಾಗಿ ಕುಂಬಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅಂತಹದೇನನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದೆಯುವುದು ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ನೀವು ಶಿಲ್ಪಕಲಾ ನಿರ್ಪಣ, ಎರಿಕ್ ಗಿಲ್ರ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿರಬೇಕು, ಆತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆತ ಹೇಳಿದ ಒಂದು ವಿಷಯವಿಂದರೆ - ನಾವು ಮತ್ತು ಇಗೆ ವಸ್ತುಗಳ ಉಪಯೋಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ - ಯಾವಾಗೋಲಾ ಕೇವಲ ವಿಚಾರಗಳು, ವ್ಯಾಯಾಮ, ಶ್ರೀದೇ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ. ಜನರ ಶಿಕ್ಷಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ವಸ್ತುಗಳು, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಶಿಸ್ತನ್ನು, ಬಳಸುವವರ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಹೇರುತ್ತೇವ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಇಗೆ ಮಣಿ ನನಗೆ “ನೀನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾನು ಮರಣನ್ನು ನುಣುಪುಗೊಳಿಸಲು ತೋಡದ, ಮರದ ರೇಖಾ ರಚನೆಯ ವಿನ್ಯಾಸದ ವಿರುದ್ಧ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದರ ಅದು ನುಣುಪುಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮರವು ಮಗುವಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಂಬಳಾಗಿ ವಿಷಯ. ಇದು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬರುವ ಶಿಸ್ತಲ್ಲ. ಅದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಕವಾಗಿದೆ.

ದೇ. ವಿ.: ಈ ಶಾಲೆಯ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದೆದ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹತ್ವಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರಿಯಿ?

ದೇ.ಹಾ.: ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನಾಂ ಪರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿ ಬೇಳೆದವರಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದೇ ತಾನೆ ಬಿ.ಎ. ವಾಸು ಮಾಡಿದ ಬಳ್ಳ ಮುಡುಗ ಇದ್ದ. ಆತ ಹ್ಯಾಯಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿ.ಯ್ಯ.ಸಿ. ವಾಸು ಮಾಡಬಾರದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬೆಳ್ಳುವನಾಗಿದ್ದ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಆತನನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂಡು “ಆಗಲಿ ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಪರಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ವಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಬಳ್ಳ ಮುಡುಗ ಬ. ಎ. ಎನ್. ಪರಿಣಿತೆ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರತಿ ವಾರ ನಾವು ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಇಗೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕನ್ನು ತಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡಿದಾಗಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಆ ನಿರ್ದಾರಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಇದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮತ್ತು ಇಗೆ ಬಹು ಮೇಲಿನ ಮಟ್ಟದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಅವಾದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಿದು ಭಾಗೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ - ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದು ಕಹಿಮೂರು ವರ್ಣದ ಮತ್ತು ಇಗೆ ಏನೆಯ ಶೇರ್ಸ್ ಹೀಯರ್ ನ ನಾಟಕವನ್ನು ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಭಾಷೆಯ ಮಾಡ್ಯಾಮದಲ್ಲಿ ಓದುವ ಮತ್ತು ಇಗೆ ಅದು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಮಟ್ಟದ ನಾಟಕ.

ನನ್ನುದ್ದು ಇಗ್ನೀಷ್ ಮಾಡ್ಯುಮದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಣ್ಸ್ ಹೀಯರ್ ನ ಬಗ್ಗೆ ಮರುಳರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಶೈಷ್ವಮಟ್ಟದ್ದು ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಾವು ಒಳೆಯ್ಲೊಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೌದು ಜನರು ನನ್ನನ್ನು “ನೀವು ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ” ಎಂದು ದೂರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರೆಲ್ಲ ನಗರದವರು. ನೋಡಿ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ನನ್ನಿಷ್ಟುದಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಗಳಿನಬಹುದಾದ, ಮತ್ತು ನಾನು ಯೋಚಿಸುವ ಶೈಷ್ವ ಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೌಡಲು ನಾನು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ, ಅವರಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವ, ಅನುಭವಿಸುವ, ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವ, ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಮಾತಾಡುವ, ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃತ್ತಗೊಳಿಸುವ, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉವಯೋಗಿಸುವ, ಪರಿಸರವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಶೋಷಕ ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಸುಷ್ಟು ನಾಮಷ್ಟವನ್ನು ಹೊರ ತರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಯೋಚನೆಯ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರುವುದು “ನೀನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉತ್ತಿದು ಇತರ ಹಳ್ಳಿಗಿರಿ ಸಂಕಾಯ ಮಾಡು” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟವೆಟ್ಟಿರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ವಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಳ್ಳಾರಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ರೋ. ವಿ. : ಕಳ್ಳಿಯ ಮತ್ತು ಶೀಗೆ ಹೊಂದುವರೆತಕ ಪ್ರೇರ್ತಮವನ್ನು ರಂಪಿಸುವಾಗ ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಉದ್ದೇಶಗೆ ಸಿಗಲಿ ಎಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಆಯಾವಾಗಿತ್ತೇ?

ಡೇ.ಕಾ.: ಹೆಚ್.ಯಿ ಮಹ್ತ್ವ ಲೋಗಿ ರೊಹಿಸಿದ ಪರ್ಯಾತ್ಮ ನನಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅದನ್ನು, ಹೆಚ್.ಯಿ ನ ಹೆಚ್.ಯಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಹೊರಹೊಗೆಬೇಕೆಂದ ಲಿಭಿಟಪಡದಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಗರದ ಇ% ಗಣ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಅಧಿಕಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸುಮಾರು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೆಚ್.ಯಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಕಂಗೊಂಡ ಇಡೀ ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಂತಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ, ನೀವು ನೋಡಿರಲೇ ಬೇಕು - ಭಾರತದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಬದನೆ ತರಗತಿಯ ಮಹ್ತ್ವ ಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೋರೆದ ಮಹ್ತ್ವ ಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯೆ ೪೫%. ಈ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್.ಯಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನೋಡಿ, ಪರ್ಯಾತ್ಮ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಂಖೆಯಲ್ಲಾಗಲ್ಲ ಎಲ್ಲವೂ ನಗರದ ಇ% ಜನರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕೃತವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತು ಇರುವ ಹೆಚ್.ಯಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರು ಮಹ್ತ್ವಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವರ್ತನೆಯನ್ನು ಇದು ನಾಬಿಕೆಗೇಡು. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ಹೆಚ್.ಯಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಎನ್.ಎನ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ವಾಸಾದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ೪% ಆಗಿದೆ- ಹತ್ತು ಪರ್ಫೆಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಮೂರು ಮೈಲಿ ನಡೆದು ಬರುವ ಮಹ್ತ್ವಿಗೆ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಗೆ ತೇಗೆದೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಇದನ್ನು ಕಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿರಾ?

హా. వి. : అదరే వ్యతియందు కళ్ళిగే దేవిడ్ కాస్ట బయో సిగువుదిల్ల. సిగుబుల్లర్? నీవు ఆరంభిసిద్ద ప్రశ్నలున్న ఆరంభిసలు అభివా నడేసలు అసామాన్య జనరు బేటాగుతారే.

ದೇ.ಹಾ.: ನಾನು ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಡೆಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಶಾಲೆಗಳಿವೆ - ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ತರಬೇತಿಗಾರಿಯೂ ನನ್ನದೊಂದು ಸಣ್ಣ ಶಾಲೆ ಇದೆ. ಮತು ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ್ವಾರಾ ನಿಮಿಷಾಂತರ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಬಧ್ಯರಾದವರು ಈ ರೀತಿಯ ಶಾಲೆ ತೆಗೆಯಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಬಿ.ಎ. ಅಥವಾ ಎಎ್.ಎ. ಪದವಿಯ ಸಂತರ ಎರಡು ಪರಿಸರಗಳ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತರಬೇತು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಕೊನೇ ಹಕ್ಕ ಬಿ.ಎ. ಪದವಿ ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬೇಕು. ಅನಂತರ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೆರಡು ಪರಿಸರಬೇತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ- ಇದರ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ - ಅವರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಯಿ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಅಮೇರೆ ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಅರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ನಾಬ್ಯಾ ಶಾಲೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಂಡಿಸುವರಿಂದ ಇಷ್ಟತ್ವದ್ದು ಮತ್ತು ಆ ಶಾಲೆಗಳು, ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಕಲಿತುಕೊಂಡವರ ಮುಖಾಂತರ ಬೇಸಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಕಲಿಸಬಹುದು.

ರೋ.ಎ.: ಹೌದು. ಆದರೆ ನಾನು, ಸಂಭಾರಿ ಶಿಶುಕೋಂಪ್ಯಾಗಳ ತಮ್ಮ ತರಬೇತಿ ಕೋಂಪ್ಯಾಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ, ಅವುಗಳು, ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಹೊಬ್ಬಿ, ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಮೇಲ್ಮೈಜಾರಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ಬೆಂಬಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಷ್ಟ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರವರಗೆ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮೈಜಾರರಕರ ಅನುಷ್ಠಾತ.

ದೇ.ಹಾ.: ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದ ಜನರನ್ನು ತರಬೇತಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿಬ್ಬುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತತ್ವದ ಆಧಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮೇಲ್ಮೈಜಾರಣೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು, ಕಲಿಸುವಿಕೆಯ ತಂತ್ರ ಅಥವಾ ಕೌಶಲವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ; ಅವರು ಅವುಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳು ಸರಿಹೊಂದುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಅರಿವಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೇವಲ ಕೌಶಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಣಿಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ರೋ. ಎ.: ಹಾಗೆಂದರೆ ನಾವು ಮತ್ತೆ, ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಗುಣವುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ - ಎಂಬ ಸತ್ಯತ್ವ ಬಯತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲವೇ?

ದೇ.ಹಾ.: ಸಂಪರ್ಣವಾಗಿಯೂ ನಿಜ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ ಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಹೊರಲ ಪದವಿಯನ್ನು ನಿರಿಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. (ಮೊದಲ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಜನರು ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಅಥವಾ ಹಾಗೆಂದಲ್ಲಿ) ನಾವು, ತರುಣರು ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಯುವ ನಾಧ್ಯತೆಯಿರುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ವಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು. ಹಾಗೆಂದರೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗೆ ಅವರು ಕಲಿಸಲು ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲದೆ ತರಬೇತಿ ಶಾಲೆ ನಡೆಸುವುದು ಹಾನ್ಯಾಸ್ವದ. ಅದು ಕುಂಬಾರನ ಚಕ್ರವಲ್ಲದೆ ಮಗುವಿಗೆ ಕುಂಬಾರಿಕೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಂತೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ತರಬೇತಿ ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ, ಕಲಿಸಲು ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ತರಬೇತಿ ಘಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಲು ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸೋಜಿಗದ ಸಂಗತಿ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮರನ್ನು ತರಬೇತುಗೊಳಿಸಲು ಮಕ್ಕಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರರಿಗೆ ಎಂಬು ನೂರು ಗಂಟೆಗಳ ವಾಯೋಲಿನೆಂಬಾಗಿ ಕಲಿಸುವ ನಮಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ. ಕೊನೇ ಹಕ್ಕ ಅವರು ತರಗತಿಯನ್ನು ವಶದಲ್ಲಿಬ್ಬುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಆನತ್ತಿ

ಹುಟ್ಟಿಸಬಹುದು. ಅವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಾಗಾರ ಇದೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ಓದಬಹುದಾದ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಸ್ತರಾಲಯವಿದೆ. ಕಾರ್ಯಾಗಾರ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ತರುಣರಿಗೆ ವಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ, ಕೈಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ತರಬೇತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಕತ್ತಲಿಸುವುದು, ಅಂಟಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಸ್ಥಳ್ಯ ಮರಗೆಲಸಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳಷ್ಟು ಹುಡಗಿಯಿರುತ್ತಿರುವ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗುವ ದೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬಹಳಷ್ಟು ಓದುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ನಿಗದಿತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತೊಡುತ್ತೇನೆ. ವಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚರ್ಚಾಕೂಟಗಳಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಓದುವಾಗ ಜಟಿಲವಾಗಿ ಕಂಡ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನೋಧಿಜಾನ, ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮನೋಧಿಜಾನದ ನಿಗದಿತ ಹಾಲಗಿಂಬೆ.

ಯೋ. ವಿ.: ನಿಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ದಾರಿ ಇತರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೋಜಕರಂತೆ ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೇ? ಅವರು, ನೀವು ನಮ್ಮಾಜದ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಎಂದು ವರಿಗಳನ್ನು ವಿಷಯಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ವರ್ಷತೆಯನ್ನು ಅರಿಸುತ್ತೇ ಹೀಗಂದುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಿಂತಿ ಗುಮಾಸ್ತರಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ಹಳ್ಳಿ ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನು ಉದಿಸುವುದು, ಹಳ್ಳಿ ಇಂಜಿನೀಯರ್ಗಳನ್ನು ಉದಿಸುವುದು ಇತ್ತೂದಿ.

ಡೇ.ಕಾ.: ಹೌದು, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೋಜನೆಯು! ಅರಂಭದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಅಭಾವವಿಲ್ಲ! ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಗುಮಾಸ್ತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನರು ಇಂದು ಅಧ್ಯ್ಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬೇಕಾದೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಣ ಕೊಡಿ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಜನರು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

యాఁ.వి.: అల్ల.ఆదర్. అధిక సంశోయ జనరన్స్ విద్యుత్తుపంతరన్నాగి మాచువాగ బుద్ధిపంతికయింద అవరన్స్ వ్యభావశ్చే ఒళమాదపుదు ముఖ్యమాగుత్తదే అల్లావే?

ಡೇ.ಕಾ. : ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಉಚ್ಚವರ್ಗದ ಶೇಕಡಾ ಬದು ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಬದಾಗಾಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸ ಗೊಳಿಸಿದ ಪಠ್ಯದಿಂದ ಶೇಕಡಾ ತೊಂಬತ್ತೆದು ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಇಡ್ಯುದಂತೆ ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವೆಳ್ಳಾನದ ಸರಾಸರಿ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು, ನಾಮಾನ್ಯ ಶಾಲೆಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ, ಅದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂತೆ ಶ್ರೇಣಿಕ್ರತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಸರಾಸರಿ ಹಳೆಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ಕಲಿಸಲು ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಯಲು ಏರಿದುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಅದನ್ನು ತೋರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಸುಲಭ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅವರು ಅದೇ ಪಠ್ಯತ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ.

ರೋ. ವಿ.: ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆ ಇಗೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಯುವ ಅವಶ್ಯಕವನ್ನು ಕೊಡಿದೆ ಎಲ್ಲಾರೂ ಸರಿಹೊಂದುವ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತಮಿದ ಚೆತ್ತುವಾವುದು? ನಿಮ್ಮ ವ್ಯೇಯತ್ತಿರು ಬೋಧನೆಯ ಮತ್ತು ತಿಳಿದಳಿಗಿಂದ ಕೊಡಿದ ಜನರಿಂದ ನಡೆಸುವ ಶಾಲೆಗಳ ವರ್ಷಕ್ಕೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಅಳಕೆಯು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇಂದು ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

Commented [LG1]:

ದೇ.ಹಾ.: ಓಹೋ ನಾಡ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಈಗ ನಾನು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗಾರಿ ಒಂದು ವಾತಾವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಬನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದು, ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜಕರು ಈ ವಿಷಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಾಷಾಗಾರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅರಂಭಿಸಿದೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಜೀಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಮೇಲೆನ ಸ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಿದೆ ಎಲ್ಲವೂ ಜೆನಾಗಿ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರು, ಹರ್ಯಕ್ರಮವು ಜೆನಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಹದಿನ್ಯೇದು ಮುಲ್ಲಿ ದೂರದ ವ್ಯಾದೇಶಿಕ ಕಾರ್ಯೋಜಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿವೆ- ಮೂರನೆ ರಿಚರ್ಡ್, ಹೇಲ್ರ್ ಆಫ್ ಓ ಸಿಟಿನ್. ಆದರೆ ಯಾವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಅವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅದರು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಕೆಲವು ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹರ್ಯಕ್ರಮ ರಚಿಸಿದವರು, ಅದನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವವರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಾಹಿಕ್ಯವನ್ನು ಕಲಿಯಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯದೇನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ! (ನಗುತ್ತಾರೆ)

ರೋ. ವಿ.: ಕಾರಾರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜಕರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಸಲಕೆ?

ದೇ.ಹಾ.: ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸುಲಭಗಾಗ್ಯ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆ - ಎನ್.ಎನ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪು ಮತ್ತು ಖೇಲಾಗುತ್ತಾರೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದೀರು? ಇದನ್ನು ತಡೆಯಲು, ಮತ್ತು ಉತ್ಪನ್ನದಂತೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪು ಕಡಿಮೆ ನಾಡ್ಯವೋ ಅಪ್ಪು ಕಡಿಮೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಂದರೆ, ಅದರು ಸರಳ ಅಥವಾ ಬುನಾದಿ, ಇಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ಗಣಿತವನ್ನು ಅಯ್ದು ಮಾಡಬಹುದು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು, ಮತ್ತು ಮಗು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಎರಡು, ಮೂರು, ಇದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೋಡುಹೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರ ಅರ್ಥ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವವನು, ರನಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಭೌತಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಗಣಿತವನ್ನು ಓದಬೇಕು ಎಂಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಆಯಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಯ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಕಾಂಡೆ ಇಲ್ಲದವರು ಮತ್ತು ಬಹಳ ಚುರುಕಿಲ್ಲದವರು ಸುಲಭವಾದ ಕೆಳ ಹಂತದ ತೆಱಗು, ಕೆಳ ಹಂತದ ಗಣಿತ, ಕೆಳ ಹಂತದ ಪರಿಸರ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಅಯ್ದು ಮಾಡಿಹೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆತನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು “ಸೀ” ಶ್ರೇಣಿಗಳು ದೂರೆಯುತ್ತವೆ. ಸರಕಾರ, ಕಚೇರಿಯ ಜವಾನನಿಗೆ ತನಿಷ್ಟ “ಸೀ” ಶ್ರೇಣಿ ಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಕೆಲವರು ನಾಲ್ಕು “ಬಿ” ಶ್ರೇಣಿಗಳು ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು, ಅಥವಾ ಹತ್ತು “ಎ” ಶ್ರೇಣಿಗಳು ಬೇಕೆನ್ನಬಹುದು. ಹೀಗಾದರೆ ಎಲ್ಲರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಎಂದರೆ ನಾವು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ “ನೀನು ಎನ್.ಎನ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಾಸಾಗಿದ್ದಿಯ್ದಿ?” ಎಂದು ಕೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರಿ ಜವಾನನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನನೆ ವ್ಯಕ್ತಿಸುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ಓದಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲು ಬರುವಸಲುವಾಗಿ “ಎನ್.ಎನ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಾಸಾಗಿರಬೇಕು” ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ.

“ನಿನಗೆ ಓದಲು ಬರುತ್ತದೆಯೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನಾತು, ಆತ “ಹೌದು, ನನಗೆ ಓದಲು ಬರತ್ತದೆ. ನನಗೆ ತೆಱಗು ಮತ್ತು ಗಣಿತದಲ್ಲಿ “ಬಿ” ಶ್ರೇಣಿ ಸ್ಥಿತಿ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. “ಒಳ್ಳೆಯದು, ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಕ್ಷಣ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು” ಎಂದರೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ.

ಅತನಿಗೆ ಓದಲು ಬರುತ್ತದೆ, ನಿಂದಿ! ನೀವು ಆತ ವಿಜ್ಞಾನ ತಿಳಿದಿರಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಹೇಸ್ಟಿಂಗ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರ್ಬೇಜೆಗೆ ಹೋಗಲು ಬಯಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವರ ಬೇಡಿಕೆ ನಾಲ್ಕು “ಸ್ನಿ” ಗಳು. “ನಾಲ್ಕು ಸ್ನಿ ಗಳು” ನಂಬಿಗಳನ್ನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾನಾಗುವುದು. ಯಾವುದೇ ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳು. ಅವಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ನೇರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರೆ ಇಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಎನ್.ಎನ್.ಎಲ್.ಸಿ ಯನ್ನು ಒಂದೇ ಸಲಕ್ತೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸಾಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮಷ್ಟು ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ಮೇಲಿನ ಮಟ್ಟ ಅಂದರೆ ಹಿ. ಯಿ. ಸಿ. ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಹಿ.ಯಿ.ಸಿ., ಜನರು ಬಯಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಮ್ಮೊಂದು ಜನರು ಫೇರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ರೋ.ವಿ.: ದೇವಿಡ್ ಅವರೆ ನೀವು ಯಾವುದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು, ನೀವು ಶಾಲೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆರಂಭಿಸಿದರಿ. ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರು.

ದೇ.ಹಾ.: ಇಲ್ಲ. ಅದು ನಿಜವಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಪೋಷಕರೂ ಬಂದು ಕೆಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಬಡು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅದರೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅದು ನಡೆಯಲ್ಲಿ. ಅದು ಅವರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖುಗುರು ಉಂಟುಮಾಡತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಪೋಷಕರು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಬರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಮಯ ಹೊಡುವುದು ನಮಗೆ ಮುಖುಗುರವಾಗಿತ್ತು. ಅದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅದರ ಕ್ಯೊಬಿಟ್ಟೇವು. ಅದರೆ ಅದು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಯುತ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಯಾವುದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆಗಾಗ ಯಾವುದು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ಅನೇಕರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ- ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಮತ್ತು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಅದರ ಹಿಂದಿನ ತತ್ವವೇನು? ಎಂದು. ಅದರೆ ಯಾರೂ ನನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಹೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

“ನಾವು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾವುದು ರಿಂಗ್ ಓದಲು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು. “ಸರಿ ಅದರೆ ಏಕೆ ಎನ್ನುತ್ತೇನೆ ನಾನು. ಅವರು “ಏಕೆಂದರೆ ಓದುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ರೋ.ವಿ.: ಬಹುತ್ಯಾಗಿ ಅದು ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂಭರ್ಣದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಹೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಗ್ರೈಫ್ ಅದು ಕಾಗೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲವೇ?

ದೇ.ಹಾ.: ಓದಲು ಬರುವುದು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವೆಂದು ನನಗೆ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದು, ಶಿಕ್ಷಿತನಾಗುವುದು ಉಪಯುಕ್ತ. ಯಾವುದು ಶಿಕ್ಷಣ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡಸಮಸ್ಯೆ. ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಯಾವಾಗ, ಎಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಯಾವುದು ಶಿಕ್ಷಣ, ಬಹಳ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುವ ವ್ಯವಹಾರ. ಹೊಡಲ್ಲವೇ?

ರೋ.ವಿ.: ರೆಕೆಲಿಯಲ್ಲಿ “ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೋರಿದವರಿಗೆ” ಎಂಬ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರದಿದ್ದಾರೆ.

ದೇ.ಹಾ.: ನನಗೆ ಅದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ನಾನು ಯಾವುದು ರಾದ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮುಂದಿನ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿತರನ್ನಾಗಿರುವಾದಿ ಓದಲು ಕಲಿಸಿದ ನಂತರ ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಬಹುದು- ಅವರು ಏನು ಓದಬೇಕು? ಖಚಿತವಾಗಿಯು ವಾತಾ ಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ರೇಡಿಯೋ ಎರಡು ಮಷ್ಟು ಮಾಡ್ದಂತಹ ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಉಚ್ಚವರ್ಗದವರ ವ್ಯವಹಾರವಿದೆ. ನಾಮಾನ್ಯ ಹಳ್ಳಿಯವನಿಗೆ ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಬರುವ

ಸುದ್ದಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಾತಾವರಣ್ತಿಕೆಯಲ್ಲಿಯ ಸುದ್ದಿಯಾಗಲಿ ಓದಿದರೂ ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ, ಹಿಂದಿ ಅಥವಾ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸುದ್ದಿಯ ಒಂದು ಪದವೂ ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯ ರೇಡಿಯೋ ಸೆಟ್ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನಲ್ಲ ಕೇವಲ ಸಿನಿಮಾ ಸಂಗೀತವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ, ಸುದ್ದಿಯನ್ನಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ವಾತಾವರಣ್ತಿಕೆಗಳು ನಂತರ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ತೆಲುಗು ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಅಡುಗೆಯವಳಿಗೆ ಓದಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಪದವೂ ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ರೋ. ವಿ.: ಮತ್ತು ಇಲ್ಲ ತಮ್ಮ ವರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅರಿವಿಳ್ಳುವರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ನಿಷ್ಟೆನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಅವರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕ್ರೇಗೇಂಟ್‌ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೀರೋನು?

ದೇ.ಹಾ.: ಹೌದು. ಅವರು ಶೋಷಣೆಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಅದು ಸಹಜ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ- ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಸರಕಾರ ನಾಲ್ಕು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಶೇಕಡ ಇಷ್ಟೆತ್ತು ಭಾಗ, ಕಾಗದಗಳನ್ನು ರುಪು ಮಾಡಿ ಅಂಗಿಲೆರಿಸುವವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದು ನಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ನಾಮೊನ್ಯಾವೆಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತು ಇಗೆ ಅದೆಲ್ಲದರ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅರಿವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿಯ ಹಿರಿಯರ ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಮತ್ತ ಧರ್ಮದ ವ್ಯಭಾವ ಚೆಕ್ಕುವರಮೇಲೇ ಕಾಣಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮನುವಿನ ಜಗತ್ತು, ಹಿಂದಿನ ಮೊಹಂಜೋದಾರೋ, ಹರಷ್ಯದವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಅಮೇರಿಕಾ ಯಿಂದ ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನೂ ಮುಂದಿನ ಪರೇಗೊ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನ ಜಗತ್ತು ಆತನ ಪೋಷಕರ ಜಗತ್ತಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾವು ಧರ್ಮ, ಲ್ಯೂಂಿಕತೆ, ಶೋಷಣೆ, ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯತೆ, ಎಲ್ಲದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹಳ್ಳಿಯ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಯಾಸ್ಪದರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ಸಲ ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಮದ್ದೆ ಘರಣಣಗಳಿಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ರೋ. ವಿ.: ಅವರಿಂದ ಯಾರಾದರು, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರದಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರಿಯೆ?

ದೇ.ಹಾ : ಇಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅಪ್ಪುದೂರ ಯಾರೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಮ್ಯಾತಳು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕಳೆಯಿತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಏನೇ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಅಪ್ಪು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮತ್ತು ಮದುವೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು, ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಕೆಲವು ಹಡಗಿಯಿರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮೂರು ಪವರ್ಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಪದವಿ ಪಡೆಯಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಪ್ಪು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಕಾದವ್ಯು ವಿಷಯಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ - ನಾನು ಶಾಲೆ ತೆರೆದಾಗ ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ದಿನವೂ ಹೊಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಈಗ ಒಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ಕಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಕುಡಿದಾಗ ಕಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಬದಲಾವಣೆಯ ಒಂದು ಸೋಷಾನ. ಕೆಟ್ಟದ್ದೋ ಒಳ್ಳಿಯದೋ ಅದು ಅವರಿಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಇತರ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ಮತ್ತು ಇಗೆ ಹೋಗಿಸಿದರೆ ಕುಟುಂಬದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಮತವನ್ನು

ನರಹ್ತದಾರಿ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೋಷಕರು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವೇಕಯುತ ಸಲಹೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ತಂಡ ತಾಯಿಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಉಚಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ಕುಡಿಯವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯ, ಹಳ್ಳಿಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ರೋ. ವಿ. : ಈಗಿಗೆ ಭಾರತಿಕ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ವೈರಾಜ್ಯಕವೀಲಿದಿಷ್ಟರೆ ಜನರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ್ಳಿ ಈ ವಿಷಯ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ?

ದೇ. ಹಾ. : ನಾನು, ಕೆಲವು ಸಲ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮೇರೆ ಕಾಯಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುವ ಹೋಷಕರಿಗೆ “ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲನ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಮೇರಿ ಈಗಿನಂತೆ ನೀವು ಬಹಳ ಕೆಲನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.” ಇತ್ಯಾದಿ ಆನೆ ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋಸಗಾರಿಕೆ ನಡೆದಿದೆ, ನಾನು ಒಷ್ಣತ್ತೇನೆ.

ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾರಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ರೋ. ವಿ. : ಆದರೆ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಜೀವನ ರೂಪವ ಸಂಭವತೆಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ? ಅದು ಈಗ ಮಕ್ಕಳ ಯೋಚನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆಯೇ?

ದೇ. ಹಾ. : ಮಕ್ಕಳು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ತಂಡ ತಾಯಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೊಂದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದು ಅವರ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೈದೋರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಹೋಷಕರು ಎಂದೂ ಕೇಳಿದ ಕೆಲೆಯ ಆಸ್ತಾದನೆ, ಶೇಕ್ಕ ಹೀಯೂ, ಮರಗೇಲನ, ಜೇಡಿಮಣಿ, ನಾಟಕ, ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೇಕೆನುವುದು, ಚಚೆ ಮಾಡುವ ನಾಮಧ್ಯಂ, ಹೊಸ ಹೊಸ ಬೌದ್ಧಿಕ ಅನುಭವಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಉತ್ತೇಜನ ಹೊಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ದೇ. ಹಾ. : ದೇವಿರೆ, ಹೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನೀವು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮತ್ತು ಓದಲು ಬಹಳ ಒತ್ತು ಹೊಣ್ಣಿದ್ದೀರಿ.

ದೇ. ಹಾ. : ಹೌದು, ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಇಮ್ಮು ಮಾರ್ಗವಿಗೆ ಓದಲು ಮತ್ತು ಕಲಿಯಲು ಕಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲನ ಮುಗಿಯಿತು. ಮುಂದಿನ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಿಯಲು ವೇರೇಟಿನುವುದು. ಅಷ್ಟೇ. ಅವನು ಓದಬಹುದಾದರೆ, ಮತ್ತು ಅವನು ಏನಾದರೂ ಕಲಿಯಲು ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿದ್ದರೆ, ಒಬ್ಬ ನಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ಬಯಸುವ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಲಿಯಬಹುದು.

ರೋ. ವಿ. : ಆದುದರಿಂದಲೇ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಕಲಿಸಿದರೆ?

ದೇ. ಹಾ. : ಭಾಗಿಗಳಾದ ಹೌದು. ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳು ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಾಮಧ್ಯಂವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಹೀರೀಯರ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ಕಡಿಮೆ ಅವಕಾಶ ಇರುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಆಯ್ದು ಮಾಡಲು ಬಹಳವು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳಿವೆ. ಭೋಗೋಳ, ಇತಿಹಾಸ, ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನ, ಅಂಚಿ ಜೀಜಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಹಂತರಿನಿಂದ ಸಾಕು ಬದಲ್ತಿರಿಂದ ಸೂರಾಯ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ದುಡ್ಡಿನದೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ. ತೆಲುಗು ಅಥವಾ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಓದಲು ಬಾರದ ಮಗು, ನಾನು ಕಾಣುವಂತೆ, ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾರ್ಗವಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಇನ್ನೂಂದು ಕಡೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಡವಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ

ಅವರು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯಿಂದ ಕಡಿದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಾಕ್ಕಿಮಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮ್ಯಾಗ್ನೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರು. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಎನಿಂದ ಭ್ಯೋಟನ್ನಿನ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾದ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಮತ್ತೇನು ಅಲ್ಲ. ಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನಾಗಿಸುವ ವಿಷಯ. ಹೌದಲ್ಲವೇ? ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಮತ್ತೆಳು ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏನೂ ಅರಿಯಲ್ಪದಿಲ್ಲ.

ರೋ. ವಿ. : ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಸ್ತರಗಳು ಬಹಳ ಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥಿ ಅಲ್ಲವೇ?

ದೇ.ಹಾ. : ಹೌದು. ಅವುಗಳು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಕಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನರು ಒಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಗೆಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಶಾಲೆಯೂ ಅವನ್ನು ಹರ್ಡ್ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತರಗಳು ಯಾವಾಗೆಲೂ ಒಷ್ಟಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನಮಿತ್ವದಂತೆ ನಾವು ಪ್ರಸ್ತರ ಬರೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ್ನು ಯಾರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ನನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ಬರೇ. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತರಗಳು ಖಚಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ನಾಮಾನ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಸ್ತರಗಳಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ರೋ. ವಿ. : ಹೇಗೆ? ಅವು ಹೇಗೆಂದು?

ದೇ.ಹಾ. : ಉದಾಹರಣೆಗೆ- ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ, ತೆರೆದ ಉತ್ತರಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿದೆ. ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಕ್ಷೇಯ ಜಿತ್ಯಾವಿರುತ್ತದೆ, “ತಕ್ಷೇಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಒಂದು ಉದ್ದ ನಾಲಗೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ನೊಣವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ” ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ತಕ್ಷೇ “ತಕ್ಷೇಗೇ ಕಾಲಗಳಿವೆ.” ಮತ್ತು ಮಗು ಹಾಲಿ ಜಾಗದನ್ನು ತುಂಬತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಾನು ಏನೋ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಪಂಚ ಹೊಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತರಗಳು ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಸ್ತರಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತರಗಳು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು, ಗಮನಿಸಲು ಮತ್ತು ಗಮನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಆಮೇಲೆ ತಾವು ಗಮನಿಸಿ ಬರೆದುದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಹೇಳುತ್ತವೆ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾಗುವ ಸಂಗೊಗಳು ಇವೆ. ಈಗಿಂಗ ಲಭ್ಯ ಉತ್ತರಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತರಗಳು ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ತರೆದ ಉತ್ತರಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಅಂದರೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿಯಾಗಿವೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು.

ರೋ. ವಿ. : ಆದರೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಬ್ಯಾಂಡಿಂತ ಜನರು ಬೇಕಾಗುತ್ತಾರೆ.

ದೇ.ಹಾ. : ಮತ್ತೆಳು ಬ್ಯಾಂಡಿಂತರಾಗಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು.

ರೋ. ವಿ. : ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ಕೂಡ, ಏನು ಹೇಳಬೇಕಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂವೇದನಶೀಲನಾಗಿರಬೇಕು.

ದೇ.ಹಾ. : ಸಹಜವಾಗಿಯೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ಸಂವೇದನಶೀಲರಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು, “ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿರಬೇಕೆ” ನ್ನು ವಿಷಯದ ಇದೆ. ಹೌದು, ಅವರು ಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ರೋ. ವಿ. : ಆದರೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ ಜನರು ಕಲಿಸುವ ಯಂತ್ರಗಳ ಮೇರೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ದೇ.ಹಾ. : ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಯ. ಅದರೆ ಈಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಸ್ಪೆನ್ ನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಒಂದು ನೂರು ನಾವಿರ ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ.

ರೋ.ವಿ.ರೇಡಿಯೋ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಬಿರಿ?

ದೇ.ಹಾ. : ಮತ್ತು ಈ ಹತ್ತಿರ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋಗಳು ಇಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಈ ದೇಶದ ಒಂದು ಬಹಳ ಉನ್ನತವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಟಿ.ವಿ. ಯ ಉಪಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಸಂಕೀರ್ಣವಿತ್ತು. ಯಥಾವೃತ್ತಾರ ನಾನು ಅದನ್ನು ಬರಂತಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದೆ. ನೋಡಿ ಟಿ.ವಿ. ಬಹಳವಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವೃಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ನೇಹನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ತರಗತಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಗಂಟೆ ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟರೂ ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತುಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಮತ್ತು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅದ್ದರಿಂದ ಅದು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವೃಧಿಸೂಡುವುದರಕ್ಕಿಂತ ಹಚ್ಚಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಧ್ಯಾಯ ಕರಡಿ, ಜಲಾಂತರ್ಗತ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟೋನಿಕ್ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಜನರು ಬೇರಾಗುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಶುದ್ಧ ಜಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಾದುದಿಂದ ಅವುಗಳಿಂದ ಏನೂ ಕಲಿಯಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಟಿ.ವಿ. ಜಡ ಮಾಡ್ಯಂತಿರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಏನೋ ಕಲಿಯತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಏನೂ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ರೋ. ವಿ. ದೇವಿರ್, ನಿಮ್ಮ, ಪರಿಸರದ ಭಾವನೆ ಇತರರು ಪರಿಸರದ ಅಧ್ಯಯನ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುವುದರಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾದದ್ದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ ನನಗೆ. ನೀವು ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ಬರಿಸಿದ್ದಿರಿ ಅಲ್ಲವೇ?

ದೇ.ಹಾ.: ಹೌದು, ನಾನು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣಾರ್ಥಿ ಪರಿಸರ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ಬರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಖಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಮತ್ತು ಪರಿಸರವನ್ನು ಕಲಿಯಲಿ ಎಂದು ಅಂತೇನ್ನಿಸುತ್ತಬೇ. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಈ ಅದನ್ನು ಕಲಿಯಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನು ಬಾಯಿದಾರಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ದೆಹಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಗಳೆಯ “ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಗಳತಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ. ಆಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ. ಆಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಸ್ಸಿರಿ” ಎಂದೆ ನಾನು. ಆಕೆ ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದರು. ನಾನು ಆಕೆಗೆ “ಮೊದಲು ನೀವು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ” ಎಂದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನು ತೆರೆದೆ. ಆ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಚಿತ್ರಗಳಿದ್ದವು. “ಶಾಲೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಎಪ್ಪು ವಿಧಿದ ಮರಗಳನ್ನು ಕಾಣತ್ತೀರಿ? ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಮರದ್ವಾದರೂ ಹೆನರು ತಿಳಿದಿದೆಯಿ? ಅವರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲೆಗಳಿದೆಯಿ? ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಿರಿ” ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಏನನೋ ಬರೆದಿತ್ತು. ನಾನು ಆಕಗೆ “ನೀವು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ಏನನ್ನು ನಿರಿಟಿಸಬಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆಕೆ “ನಾನು “ಎಪ್ಪು ಮರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ?” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವಿರುವ ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನು ಒದುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ನಾನು ಮರಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಈ ಅವರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮರುದಿನ ನಾನು “ನೀವು ಕಾಣುವ ಮರಗಳು ಯಾವವು?” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರು. ಇದು ನಂಬಲಾಗಿದ ವಿಷಯ. ಇದು ದೆಹಲಿಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಲೆ. ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆನಿಸುತ್ತದೆ? ಹೌದು ಪರಿಸರ ಅಧ್ಯಯನ ಮುಖ್ಯ. ಆದರೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪರಿಸರ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು “ನೀವು ರಿಕ್ಷಾದಲ್ಲಿ ಮನಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ

ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ?" ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳಬು ಸಮರ್ಪರಾಗಿಯವರಿಲ್ಲ.

ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಯ ಅಭಿವಾ ಸಗರದ ಪರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತೆಳಿದಿರುವರಿಲ್ಲ.

ರೋ.ವಿ.: ಶಾರೀರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೆಂತು ಬಹಳ ನಿರ್ದಾರಿಸಬಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುವರು?

ದೇ.ಹಾ.:ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವೇನೆಂದು ನನಗೆ ತೆಳಿದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ನಾನು ಒಳ್ಳಿಯ

ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದು ತೆಳಿಯುವ ವಿಷಯವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದೆ, ಮುಕ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ, ಭಯವಿಲ್ಲದ.

ಸ್ವಧೇಯೆಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಕಟ್ಟಾಡಿನಿಂದ ಕಾಣದೆ ಇರುವುದನ್ನು ತಂಡು

ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು.
